

PO CO KWIATOM KOLORY?

ANNA GŁADYSIAK-KALINOWSKA
BARBARA MARKIEWICZ
ELŻBIETA OSUCH

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
Jadwiga Iwanowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta - Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna - Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

Po co kwiatom kolory?

Cele

Cel główny:

Poznanie zawodu pszczelarza, rodzajów miodu i sposobów jego wykorzystywania.
Ćwiczenie odczytywania instrukcji i kształcenie współdziałania w grupie.

Cele operacyjne

Dziecko:

- poznaje zawód pszczelarza (p),
- wie, że miód ma różne smaki (p),
- nazywa części ciała w języku polskim i angielskim: *fingers* – palce, *head* – głowa, *tongue* – język, *eye* – oko (p),
- odczytuje obrazy schematyczne/instruktażowe (p),
- korzysta z nowoczesnej technologii (p),
- odpowiada na pytania problemowe (p),
- uczestniczy w zabawach tanecznych (f),
- nazywa emocje: zadowolenie, niezadowolenie (e),
- używa zwrotów grzecznościowych: proszę, dziękuję (s),
- stara się współdziałać w grupie (s).

Metody/Techniki/Formy pracy:

Rozmowa, zajęcia praktyczne, praca badawcza, zbiorowa, grupowa, indywidualna.

Środki dydaktyczne:

Filmik „Taniec Mai” (www.google.pl/search?source=hp&ei=wN9FXPeGNMGwgwf14qD),
słoiki z różnym rodzajem miodu, białe kartki z bloku technicznego, folia bąbelkowa,
żółta farba plakatowa, obrazki z pszczelarzem, obrazki nakryć głowy: siatka pszczelarza,
czapka policjanta, beret, kartki z obrazkami: kwiatka, pszczoły, kartonik z cyfrą 3,
etykiety różnych miodów, pojemniczki z miodem do próbowania, kronika ze zdjęciami
przedstawicieli poznanych już zawodów, obrazki dowolnych kwiatków do domalowania
buźki w ewaluacji.

Zastosowanie narzędzi ICT:

Telefony komórkowe, tablica interaktywna.

Opis przebiegu zajęć:

1. Do przedszkola przyszedł w odwiedziny pszczelarz – dziadek jednego z dzieci (sąsiad albo kolega dziadka).
2. Krótka rozmowa na temat zawodu pszczelarza. Oglądanie stroju. Prezentacja różnych rodzajów miodu.

3. Podział na grupy: dzieci wybierają bazę samodzielnie.

4. Na stolikach są przygotowane zestawy i instrukcje. W zajęciach w każdej bazie dzieci nazywają w języku polskim i angielskim części ciała człowieka, które wykorzystują, wykonując swoje zadanie.

5. Zajęcia według instrukcji (instrukcje - PECS):

- plastyków – na stoliku znajduje się dla każdego dziecka kartka z bloku technicznego. Każde dziecko ma folię bąbelkową i żółtą farbę – dzieci odciskają folię na kartonie, „malując” plaster miodu. Dzieci używają nazw części ciała w języku polskim i angielskim: *fingers* – palce.
- pszczelarzy – na stoliku znajdują się nakrycia głowy (czapka policjanta, strażaka, chustka, beret, siatka pszczelarza) – dzieci wybierają i mierzą nakrycia głowy. Wybierają siatkę pszczelarza i robią sobie zdjęcie do kroniki przedszkolnej. Ćwiczą słowo: *head* – głowa.
- degustatorów – na stoliku znajdują się koperty, w których znajdują się dwa obrazki kwiatek, pszczoła i jedna pusta kartka z cyfrą 3. Dzieci układają historyjkę obrazkową. Obok znajdują się trzy pojemniczki z miodem (np. akacjowy, lipowy i spadziowy). Dzieci próbują i etykietkę tego, który im smakuje bardziej przyklejają na kartce z nr 3, żeby powstała historyjka obrazkowa. Ćwiczą nazwy części ciała: *tongue* – język.
- fotografów – każde dziecko ma telefon komórkowy i robi zdjęcie z panem pszczelarzem – do przedszkolnej kroniki o zawodach. Dzieci ćwiczą określenia części ciała w języku polskim i angielskim: *eye* – oko.

6. Zabawa ruchowa z elementami choreoterapii do piosenki „Taniec Mai”:

I zwrotka :

dzieci poruszają się po obwodzie koła w rytm muzyki

refren:

obrót wokół własnej osi

młynek rękoma

w górę ręce

młynek rękoma

podskok

młynek rękoma x2

II zwrotka:

dzieci poruszają się po obwodzie koła w rytm muzyki

refren:

obrót wokół własnej osi

młynek rękoma

w górę ręce

młynek rękoma

podskok

młynek rękoma x2

III zwrotka:

dzieci poruszają się po obwodzie koła w rytm muzyki

refren:

obrót wokół własnej osi

młynek rękoma

w górę ręce

młynek rękoma

podskok

młynek rękoma x3

7. Podsumowanie zajęć: dzieci odpowiadają na pytanie: Skąd jest miód? Dlaczego miód jest zdrowy? Czym dokarmiane są pszczoły? Kto opiekuje się pasieką? Co by było, gdyby... np. zabrakło pszczół?

8. Ewaluacja: dzieci domalowują bużki na kwiatkach.

9. Jako kontynuację tego zajęcia planujemy spotkanie z babcią, która z miodu potrafi zrobić różne smakołyki.

Komentarz metodyczny

Scenariusz przewidziany jest dla grupy dzieci cztero- i pięcioletnich. Dzieci uczestniczą w zajęciach w bazie według własnego zainteresowania zadaniem. Scenariusz przewidziany jest do realizacji w ciągu czterech dni (cztery razy po 20–25 minut), tak aby wszystkie dzieci mogły podjąć działania w każdej bazie i mogły o tym decydować samodzielnie – np. ile czasu potrzebują. Ilość celów szczegółowych jest wynikiem realizacji przydzielonych zadań w bazach właśnie przez czworo kolejnych zajęć.

Stworzone warunki umożliwiają dzieciom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi nie czuć się ani „wyróżnionymi” ani inaczej traktowanymi, bo każde dziecko wykonuje zadanie we własnym tempie i zgodnie ze swoimi możliwościami. W sytuacjach, w których potrzebuje pomocy w naturalny sposób szuka wsparcia u dorosłych, komunikując swoją potrzebę.